

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1145/2023
31.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године и Основног суда у Прокупљу Кв 26/23 од 02.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године и Основног суда у Прокупљу Кв 26/23 од 02.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године, одбијен је као неоснован захтев адвоката Ђуре Благојевића за исплату трошкова кривичног поступка који се односе на награду изабраног браниоца за одбрану окривљеног АА.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв 26/23 од 02.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића изјављена против решења Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ђура Благојевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку, уз предлог да се нови поступак одржи пред измењеним већем.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, кога није

обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа, размотрио списе предмета са решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је суд погрешно применио одредбе члана 264. и члана 265. ЗКП, чиме суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП иако исту повреду не нумерише. У образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног наводи да је према одредби члана 264. став 1. ЗКП прописана обавеза да окривљени који буде оглашен кривим треба да надокнади трошкове кривичног поступка, али да у конкретном случају, када је окривљеном као учиниоцу изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења у здравственој установи, јер је противправно дело учинио у стању неурачунљивости, због чега и није оглашен кривим, с обзиром да неурачунљивост искључује кривицу као обавезан елемент кривичног дела, према ставу одбране, окривљени као учинилац није могао бити ни обавезан да плаћа трошкове кривичног поступка, а првостепени суд је био дужан да испуни захтев за наплату трошкова кривичног поступка, како су били опредељени захтевом.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 23.09.2022. године, према окривљеном АА на основу члана 81. став 2. Кривичног законика и члана 526. ЗКП у вези члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, те је, а с обзиром да окривљени АА није оглашен кривим јер је противправно дело учинио у стању неурачунљивости, а неурачунљивост искључује кривицу као обавезан елемент кривичног дела, одлучено да трошкови настали у предметном кривичном поступку падају на терет буџетских средстава суда.

Надаље, из списка предмета се утврђује да је адвокат Ђура Благојевић у својству браниоца АА, поднео 05.12.2022. године захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који је допунио поднеском од 08.12.2022. године, где потражује трошкове поступка на име награде за одбрану и предузете процесне радње, као и трошкове превоза сопственим возилом на релацији Ниш – Прокупље за сваки долазак пред суд, те да је одлучујући о трошковима поступка суд извршио увид у списе предмета Основног суда у Прокупљу К 511/21 и утврдио да је адвокат Ђура Благојевић, у својству изабраног браниоца, заступао АА у поступку предузимања доказних радњи пред ОЈТ Прокупље у предмету Кт 22/19, те на главном претресу пред Основним судом у Прокупљу, почев од 27.08.2021. године када је изјавио жалбу против првостепене пресуде, као и да је пуномоћје у име АА потписала његова мајка ББ.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног адвоката Ђуре Благојевића на решење Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године, којим је одбијен као неоснован његов захтев који се односи на награду за одбрану АА и накнаду трошкова за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, Основни суд у

Прокупљу је решењем Кв 26/23 од 02.08.2023. године изјављену жалбу одбио као неосновану уз образложење да не постоји законски основ за исплату трошкова изабраног браниоца из буџетских средстава суда, имајући у виду одредбе члана 265. став 1, члана 261. став 2. тачка 1) – 6) ЗКП, као и члана 264. Законика о кривичном поступку.

У вези са предњим, бранилац окривљеног је исте повреде закона истицао и у жалби изјављеној против решења Основног суда у Прокупљу К 511/21 од 14.12.2022. године, па Врховни суд прихвата као правилне разлоге Основног суда у Прокупљу дате у образложењу решења тог суда Кв 26/23 од 02.08.2023. године за оцену тих жалбених навода као неоснованих (страна 2 пасус III) и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Наиме, у предметном кривичном поступку адвокат Ђура Благојевић, окривљеном АА није био постављен као бранилац по службеној дужности, у ком случају би, евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава само ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је он обавезан да издржава, већ изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, те је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке браниоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић